

Hvilke husholdninger ble rammet av vinterens høye strømpriser?

Bente Halvorsen og
Runa Nesbakken

En uvanlig tørr høst ga historisk høye kraftpriser sist vinter, og dermed høye strømpriser for husholdningene. Store husholdninger med mange barn og store boliger bruker mest elektrisitet og får dermed størst økning i elektrisitetsutgiftene som følge av høye strømpriser. Disse husholdningene befinner seg i gjennomsnitt i de høyere inntektsgruppene. For høyinntektsgruppene utgjør imidlertid utgiftsøkningen en mindre andel av inntekten enn for lavinntektsgruppene. En ikke ubetydelig del av husholdningene i lavinntektsgruppene har også et høyt strømforbruk. Disse husholdningene får dermed store utgiftsøkninger både målt i kroner og relativt til husholdningenes inntekt.

1. Innledning

Høsten 2002 hadde vi en uvanlig situasjon med svært lite nedbør og dermed små tilsig til vannmagasinene. Den knappe ressurs-situasjonen i kraftmarkedet kombinert med en forholdsvis høy etterspørsel fra husholdningene på grunn av en tidlig vinter både i Norge og Sverige ga et stramt kraftmarked og høye kraftpriser. I et fritt kraftmarked vil man i perioder kunne oppleve høye priser, fordi det kan oppstå store variasjoner i nedbørsforholdene fra år til annet. Siden de fleste husholdningene har fleksible priskontrakter for elektrisitet (tilnærmet 90 prosent av husholdningene har enten variabelpris- eller spotpriskontrakt), vil de i slike perioder oppleve store prisøkninger på strøm.

Husholdninger med høyt forbruk får den største utgiftsøkningen når strømprisen øker. Hvor stor reduksjon i husholdningens velferd en utgiftsøkning medfører avhenger bl.a. av husholdningens inntekt, behov og muligheter for bruk av alternativer til elektrisitet i oppvarmingen. Generelt vil store husholdninger med mange barn ha mindre muligheter til å redusere forbruket av strøm enn mindre husholdninger, alt annet likt. Videre vil en gitt utgiftsøkning utgjøre en større andel av husholdningens inntekt jo lavere inntekten er. Man har derfor, både fra politisk hold og i medie-ne, vært bekymret for hvordan høye strømpriser påvirker den økonomiske situasjonen til husholdningene, og da spesielt lavinntektsgruppene.

I denne analysen forsøker vi å gi et bilde av hvilke husholdninger som bruker mye strøm og som dermed får den største utgiftsøkningen, og hvordan husholdningene fordeler seg på ulike inntektsgrupper. Vi beregner velferdstapet for ulike inntektsgrupper som følge av økte strøm-utgifter og redusert strømforbruk. Denne analysen bygger på tidligere mikroanalyser av hvordan husholdningenes energiforbruk påvirkes av prisendringer (se Halvorsen og Nesbakken, 2002), basert på et utvalg av husholdninger i Statistisk sentralbyrås forbruksundersøkelse for 1993 og 1994. Vi ser også på utgiftsøkningen i forhold til husholdningens inntekt.

Formålet med analysen er å diskutere fordelings-effekter av høye strømpriser. Hvorvidt en husholdning er «fattig» eller «rik» avhenger av både størrelsen på husholdningens samlede inntekter og av hvor mange husholdningsmedlemmer disse inntektene skal fordeles på. I denne analysen brukes husholdning som enhet. Det innebærer at husholdninger som tjener for eksempel 200 000 kroner kommer i samme inntektsgruppe uavhengig av om de har én eller ti medlemmer. Videre bruker vi husholdningens alminnelige inntekt etter skatt som anslag på husholdningsinntekten. Det kan tenkes at inntektsbegrepet som brukes her i noen tilfeller ikke er et godt mål på husholdningens kjøpekraft; blant annet fordi noen husholdninger har i) en relativt stor andel ikke-skattbare inntektskilder som for eksempel barnebidrag, sosialstøtte, osv, ii) relativt store skattefradrag for eksempel som følge av næringsvirksomhet eller iii) store kapitalinntekter og stor formue. Disse forholdene gjør at vi ikke bruker begrepet «fattige» og «rike» husholdninger i denne analysen, men begrenser oss til å studere effekter på fordelingen av husholdningenes alminnelige inntekt etter skatt.¹

Bente Halvorsen er forsker i Gruppe for energi og miljøøkonomi (bente.halvorsen@ssb.no)

Runa Nesbakken er forsker i Gruppe for energi og miljøøkonomi (runa.nesbakken@ssb.no)

¹ Effekter av ulike inntektsbegreper diskuteres i Halvorsen et al. (2001). For en diskusjon av begrepet rik/fattig, se Aasness (1997 og 1998).

2. Beskrivelse av strømforbruket i ulike husholdninger

Vi starter analysen med å beskrive hvilke husholdninger som bruker mye elektrisitet, og hvordan disse fordeler seg på inntekt. Vi har delt de 2 645 husholdningene i utvalget inn i 10 like store grupper etter hvor stort forbruk av strøm de har (*forbruksgruppe*) og hvor stor alminnelig inntekt etter skatt de har (*inntektsgruppe*). Tallgrunnlaget for figurene i dette avsnittet er gitt ved tabeller i vedlegget.

Hvilke husholdninger bruker mye strøm?

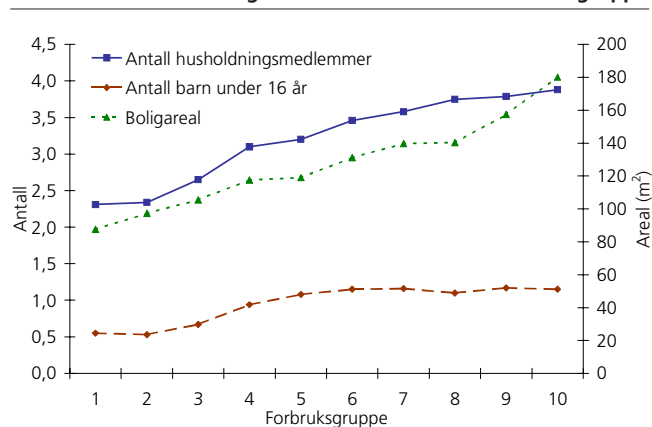
For å illustrere hvilke husholdninger som bruker mye strøm, har vi i figurene 1 og 2 gjengitt gjennomsnittlig boligareal og husholdningsstørrelse, samt andelen enslige og andelen som bor i blokk for de ulike forbruksgruppene. Som ventet er det husholdningene med størst areal å varme opp og flest familiemedlemmer, både totalt og under 16 år, som bruker mest strøm. Blant disse husholdningene er det en lav andel som bor alene og en lav andel i blokk. Blant husholdningene som bruker minst strøm er andelen i blokk og særlig andelen enslige langt høyere. Det er med andre ord de store familiene i store boliger og som får størst utgiftsøkning som følge av økte strømpriser, dersom de ikke kan vri forbruket mot andre energikilder. Dette samsvarer med tidligere økonomiske analyser på dette datasettet (se for eksempel Halvorsen og Nesbakken, 2002 og Halvorsen og Larsen, 2001 a og b).

For å ta hensyn til effekten av familiestørrelse og areal, har vi beregnet elektrisitetsforbruk med og uten korrigering for husholdningsstørrelse og boligareal (se figur 3). Figuren viser at forbruket av elektrisitet stiger relativt kraftig over forbruksgruppene. Dersom vi korrigerer for antall husholdningsmedlemmer, ser vi at stigningen i elektrisitetsforbruket per person er mindre markant (måles på venstre vertikale akse). Korrigerer vi både for antall husholdningsmedlemmer og boligareal, er elektrisitetsforbruket hovedsakelig stabilt fra 4. til 9. forbruksgruppe (måles på høyre vertikale akse). En årsak til det lave elektrisitetsforbruket i den laveste forbruksgruppen er at enkelte husholdninger ikke har registrert utgifter til strøm i forbruksundersøkelsen; for eksempel fordi de får strømmen dekket av andre eller fordi deler av strøm-utgiften (varmt vann, belysning og/eller oppvarming) er inkludert i husleia.

Stiger strømforbruket med inntekten?

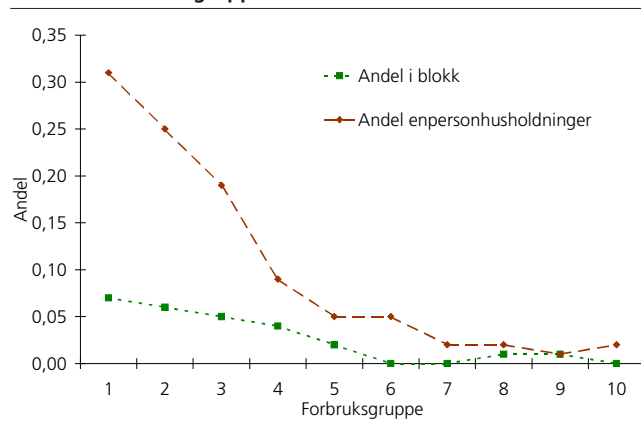
Husholdningene med de høyeste inntektene har i gjennomsnitt større boligareal og flere husholdningsmedlemmer (se figur 4), omfatter færre enslige og færre av dem bor i blokkleiligheter, der det kreves mindre energi per m² til oppvarming (se figur 5). Figur 4 viser også at husholdningene med middels høye inntekter har flest barn under 16 år. Siden husholdningsstørrelse og boligareal stiger med inntekt i gjennomsnitt, er det rimelig å anta at det gjennom-

Figur 1. Gjennomsnittlig boligareal (m²), antall husholdningsmedlemmer og barn under 16 år etter forbruksgruppe

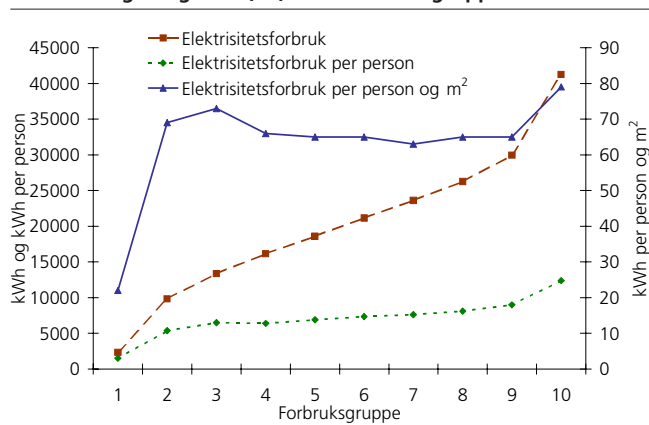
Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Figur 2. Andel i blokk og andel enpersonhusholdninger etter forbruksgruppe

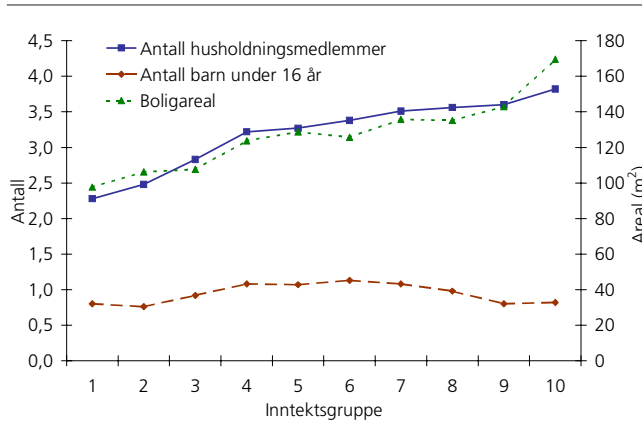
Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Figur 3. Gjennomsnittlig elektrisitetsforbruk, elektrisitetsforbruk per person og elektrisitetsforbruk per person og boligareal (m²) etter forbruksgruppe

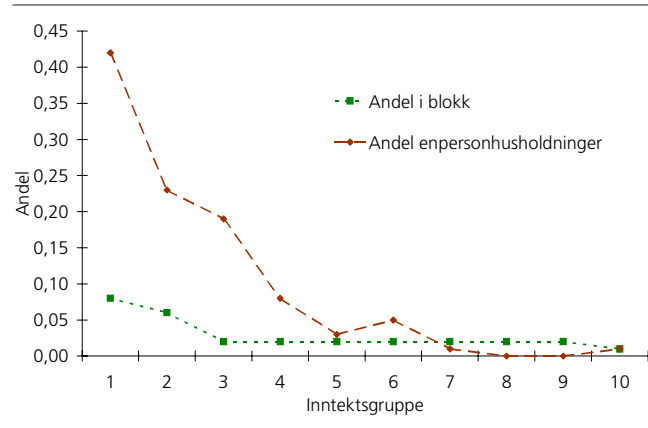
Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Figur 4. Gjennomsnittlig boligareal (m²), antall husholdningsmedlemmer og antall barn under 16 år etter inntektsgruppe

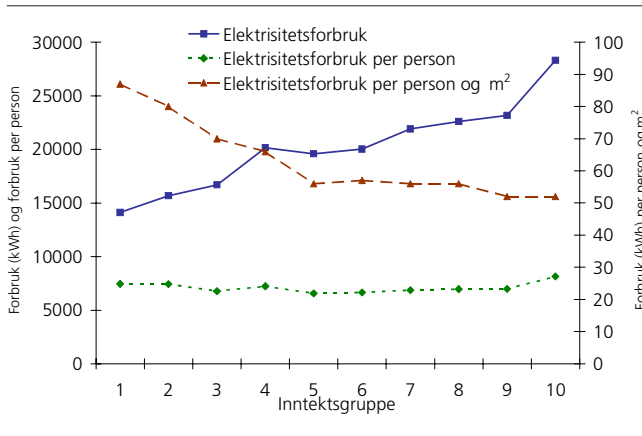
Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Figur 5. Andel i blokk og andel enpersonhusholdninger etter inntektsgruppe

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Figur 6. Gjennomsnittlig elektrisitetsforbruk, elektrisitetsforbruk per person og elektrisitetsforbruk per person og boligareal (m²) etter inntektsgruppe

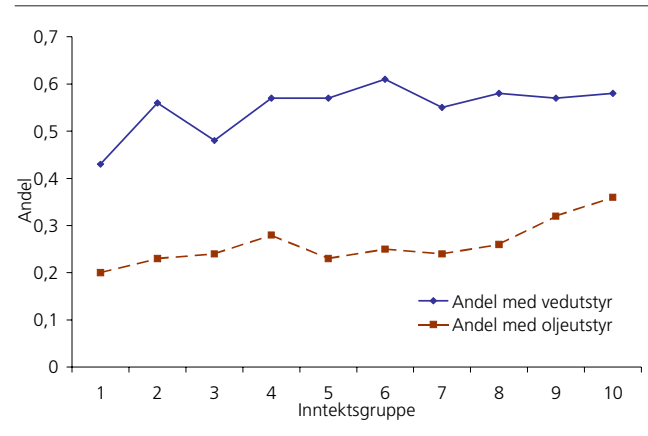

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

snittlige elektrisitetsforbruket også stiger med inntekten. Dette bekreftes av figur 6, som illustrerer hvordan elektrisitetsforbruket fordeler seg etter inntektsgruppe.

Vi ønsker også å undersøke om elektrisitetsforbruket stiger med inntekt når vi korjierer for at husholdningsstørrelse og boligareal som skal varmes opp også stiger med inntekt. I figur 6 har vi derfor gjengitt gjennomsnittlig elektrisitetsforbruk og elektrisitetsforbruk per husholdningsmedlem og per m² for de ulike inntektsgruppene. Figuren viser ingen klar trend i gjennomsnittlig elektrisitetsforbruk per person over inntekt (måles på venstre vertikale akse). Husholdninger i høyinntektsgruppene bruker omtrent like mye strøm per person som lavinntektsgruppene, med unntak av husholdningene i den høyeste inntektsgruppen. Når vi i tillegg korjierer elektrisitetsforbruket med antall m² som skal varmes opp, synker forbruket når inntekten stiger (måles på høyre vertikale akse). Høyt strømforbruk for husholdninger med høye inntekter

Figur 7. Andel med ved- og oljebasert oppvarmingsutstyr etter inntektsgruppe

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

har dermed i stor grad sammenheng med stort strømbehov på grunn av mange personer og stor bolig.

Hvor store utgiftsøkningene til energivarer blir ved en økning i elektrisitetsprisen avhenger også av mulighetene husholdningene har til å bruke alternativer til elektrisitet i oppvarmingen av boligen. I figur 7 har vi gjengitt andelen av husholdningene i ulike inntektsgrupper som har slike muligheter. Figuren viser at andelen med vedutstyr er relativt jevnt fordelt (varierer litt i de tre laveste inntektsgruppene). Andelen med oljebasert utstyr er også relativt jevnt fordelt, men den stiger noe for de høyeste inntektsgruppene. Det innebærer at mulighetene for å vri seg unna en prisøkning på elektrisitet ved å bruke mer av alternative oppvarmingskilder er relativt jevnt fordelt på inntekt. Unntak fra dette er husholdninger i den laveste inntektsgruppen som har noe mindre muligheter og husholdninger i de høyeste inntektsgruppene som har noe større muligheter for substitusjon i energikonsumet.

3. Hvordan påvirkes husholdningenes velferd?

Når elektrisitetsprisen stiger, opplever husholdningene velferdstap som følge av økte utgifter og/eller redusert komfort på grunn av lavere strømforbruk. Husholdningens kompensierende variasjon (CV) er et mål på velferdstapet som inkluderer endret nytte som følge av redusert elektrisitetsforbruk og økt bruk av andre energikilder, i tillegg til nyttetapet av økte elektrisitetsutgifter. Husholdningens CV er definert som den økningen i inntekten en husholdning trenger for å ha samme nytte etter prisøkningen som før (se boks 1 for mer informasjon). Siden en gitt økning i utgiften vil utgjøre en større andel av inntekten for husholdninger med lav inntekt enn for mer velstående husholdninger, har vi også beregnet gjennomsnittlig CV og økning i elektrisitetsutgiftene som andel av inntekt.

Vi ønsker å studere effekten av økte strømpriser i 2003 relativt til prisen dersom 2003 hadde vært et normalår. Med et normalår menes en 12-månedersperiode med tilnærmet normal fyllingsgrad og tilsig til vannmagasinene samt normale temperatur- og konjunkturførhold, slik at kraftprisen har et normalt nivå og forløp over året. Siden vi verken kan observere gjennomsnittsprisen for hele 2003 eller hva gjennomsnittsprisen ville vært dersom 2003 var et normalår, er begge disse prisene beregnet.² Kraftpris til husholdningene for 2003 er beregnet til drøyt 60 øre/kWh (inkludert merverdiavgift og avgifter). Denne gjennomsnittsprisen for hele året er beregnet slik at prisen for de delene av året hvor forbruket er størst, får størst vekt. Kraftprisen er beregnet til i underkant av 40 øre/kWh (inkludert merverdiavgift og avgifter) dersom 2003 hadde vært et normalår. Dette gir en differanse på drøyt 20 øre/kWh inkludert avgifter. Denne differansen brukes som anslag på økningen i kraftprisen til husholdningene i 2003 relativt til et normalår.

Hvem kom dårligst ut; husholdninger med høy eller lav inntekt?

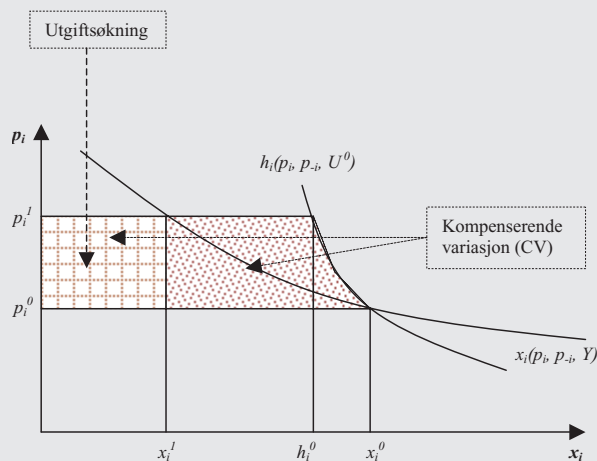
Vi starter analysene med å se på hvordan husholdningenes utgiftsøkning til strøm og CV, både absolutt og korrigert for antall husholdningsmedlemmer, fordeler seg over inntektsgruppene. Vi tar her hensyn til at husholdningene endrer strømforbruket når prisen stiger. Disse velferds- og forbruksendringene er beregnet ved hjelp av resultatene fra en analyse av norske husholdningers energikonsum, hvor vi tar hensyn til at ulike husholdninger har ulike behov, ulik inntekt og står overfor ulike relative priser på energivarer. For mer informasjon om beregningene, se Halvorsen og Nesbakken (2002 og 2003).

Figur 8 viser gjennomsnittlig CV og økning i elektrisitetsutgiften, og figur 9 viser gjennomsnittlig CV og økning i elektrisitetsutgiften korrigert for antall hus-

Boks 1. Definisjon av kompensierende variasjon og utgiftsøkning

Den kompensierende variasjonen (CV) er definert som den økningen i inntekten en husholdning trenger for å ha samme velferd etter prisøkningen som før. I figuren har vi illustrert forbruksreduksjon, utgiftsøkning og CV for en husholdning av en økning i prisen på gode i . Etterspørselen etter gode i (x_i) er en funksjon av prisen på gode i (p_i), en vektor av priser på alle andre varer og tjenester (p_{-i}) og inntekt (Y). Vi har også tegnet den kompenserte etterspørselsfunksjonen til gode i før en prisøkning på gode i ($h_i(p_i, p_{-i}, U^0)$). Når prisen stiger fra p_i^0 til p_i^1 , vil etterspørselen reduseres fra x_i^0 til x_i^1 . Denne forbruksreduksjonen av gode i viser effekten på forbruket av en prisøkning. Utgiftsøkningen er gitt ved prisøkningen multiplisert med forbruket etter en forbruksendring, dvs. det rutete arealet i figuren. Husholdningens CV er gitt ved det totale skraverte arealet i figuren.

Definisjon av CV (summen av alle skraverte arealer) og utgiftsøkning (rutet areal)

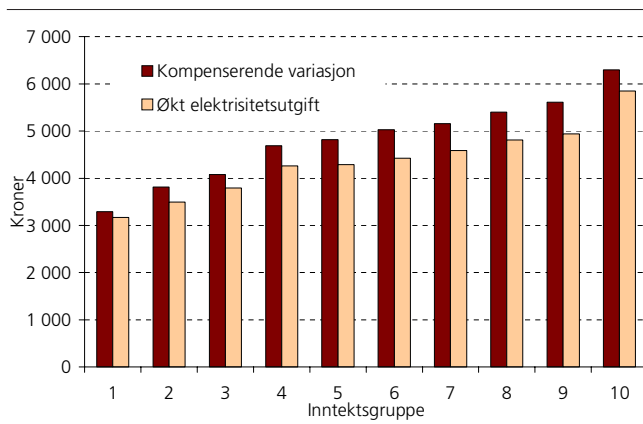

Kilde: Mas-Colell et al. (1995) figur 3.1.3 og 3.1.4 (b).

holdningsmedlemmer. Vi ser av figur 8 at både den kompensierende variasjonen og utgiftsøkningen stiger med inntekt. Mens økningen i elektrisitetsutgiften er i underkant av 3 200 kroner per år for gruppen av husholdninger med lavest inntekt, er den i underkant av 5 900 kroner per år for gruppen med høyest inntekt. Den kompensierende variasjonen er om lag 3 300 kroner for gruppen av husholdninger med lavest inntekt og om lag 6 300 kroner for gruppen med høyest inntekt. Den kompensierende variasjonen er høyere enn økningen i elektrisitetsutgiftene, fordi dette målet også inkluderer velferdstap som følge av redusert elektrisitetsforbruk og velferdsendringer som følge av endringer i forbruket av andre energigoder (se boks 1). Mens figur 8 viser at husholdningene med de høyeste inntektene tar det største velferdstapet målt i kroner, viser figur 9 at utgiftsøkningen og velferdstapet per person er rimelig stabile over inntektsgruppene.

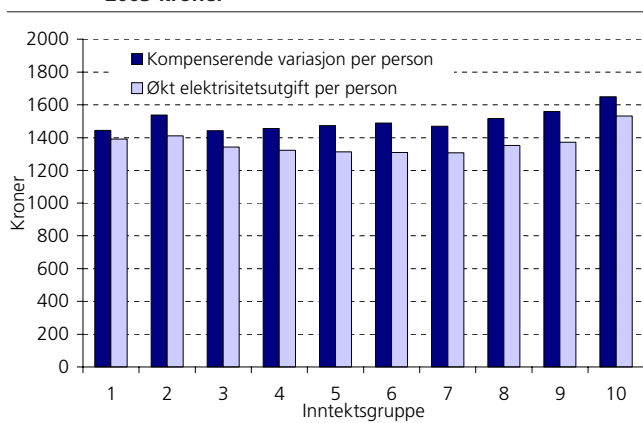
² For mer informasjon, se Eika og Jørgensen (2003) og Halvorsen og Nesbakken (2003).

Figur 8. Velferdseffekter for husholdningene av økt elektrisitetspris i gjennomsnitt etter inntektsgruppe. 2003-kroner

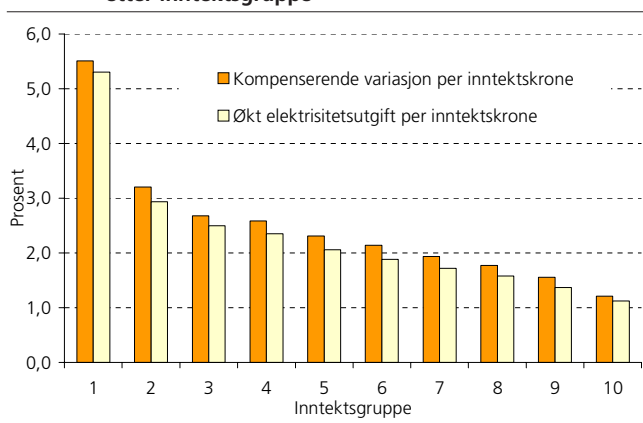
Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Figur 9. Velferdseffekter per husholdningsmedlem av økt elektrisitetspris i gjennomsnitt etter inntektsgruppe. 2003-kroner

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Figur 10. Velferdseffekter per inntektskroner for husholdningene av økt elektrisitetspris i gjennomsnitt etter inntektsgruppe

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Til slutt har vi korrigert velferdseffektene for ulike betalingsevne. Figur 10 viser gjennomsnittlig CV og økning i elektrisitetsutgiften i prosent av inntekt. Både den kompenserende variasjonen og utgiftsøkningen i prosent av inntekten reduseres entydig over inntektsgruppene. Dette indikerer at selv om husholdningene med høyest inntekt i gjennomsnitt får en høyere utgiftsøkning og CV målt i kroner, vil utgiftsøkningen utgjøre en større andel av inntekten for lavinntekts-husholdningene. Dette resultatet samsvarer med for eksempel Aasness (1998).

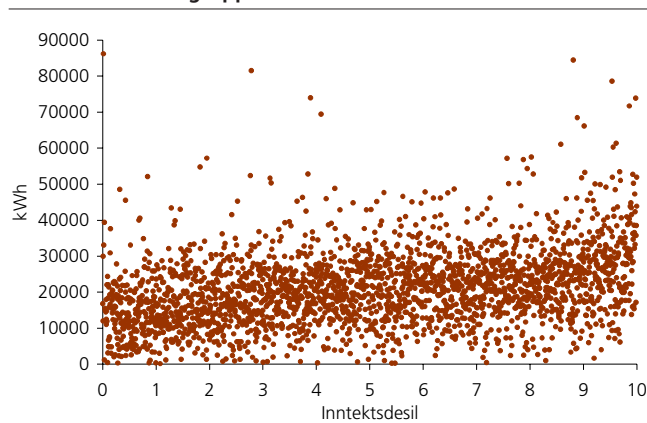
Mange husholdninger med lav inntekt og høyt strømforbruk

Tallene som er gjengitt til nå er gjennomsnittstall for alle husholdningene innen de enkelte inntektsgruppene. Det er imidlertid stor variasjon i elektrisitetsforbruket innen gruppene, og dermed i hvilken grad de berøres av en prisøkning. Figur 11 viser elektrisitetsforbruket til hver enkelt husholdning i utvalget etter husholdningens rangering i inntektsfordelingen. Selv om det er en tendens til at elektrisitetsforbruket øker med inntekten, er det stor variasjon innen hver inntektsgruppe. Spesielt har en relativt stor andel av husholdningene i de laveste inntektsgruppene et høyt elektrisitetsforbruk. I dette utvalget hadde hele 17 prosent av husholdningene i den laveste inntektsgruppen et elektrisitetsforbruk over 25 000 kWh i året, selv om gjennomsnittsforkbruket for denne gruppen bare var 17 300 kWh per år. Disse husholdningene ble kraftigere berørt av vinterens prisøkning enn gjennomsnittet for gruppen. Dersom disse husholdningene ikke endret strømforbruket, ville prisøkningen medført en økning i strømutgiftene på minst 5 100 kroner per år. Hele 76 prosent av husholdningene i den laveste inntektsgruppen hadde et elektrisitetsforbruk over 10 000 kWh i året, som ville gitt minimum 2 100 kroner i økte strømutgifter dersom forbruket ikke ble endret.

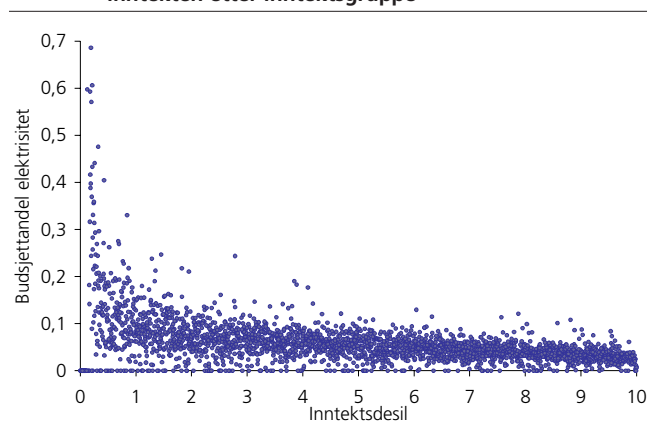
Figur 12 viser elektrisitetsutgiften som andel av husholdningens samlede inntekter etter husholdningens rangering i inntektsfordelingen. For husholdninger med lav inntekt utgjør elektrisitetsutgiften en forholdsvis stor andel av husholdningens inntekt. Det betyr at vinterens høye strømpriser medførte en relativt tung økonomisk belastning for husholdningene med lavest inntekt.

5. Oppsummering

Store husholdninger med mange barn og stort boligareal bruker mest strøm, og får dermed den største økningen i elektrisitetsutgiftene som følge av høye strømpriser. Siden andelen store husholdninger i store boliger øker med inntekten, får de høyeste inntektsgruppene i gjennomsnitt den største økningen i elektrisitetsutgiftene. En gitt økning i utgiftene vil imidlertid være tyngst å bære for husholdninger med lav

Figur 11. Husholdningenes elektrisitetsforbruk etter inntektsgruppe

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Figur 12. Husholdningenes elektrisitetsutgift som andel av inntekten etter inntektsgruppe

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

inntekt, på grunn av stramme budsjetter og lav betalingsevne.

Innen hver inntektsgruppe finner vi stor variasjon med hensyn til familiestørrelse, boligareal og strømforbruk. Det er dermed relativt mange store husholdninger med høyt strømforbruk også blant husholdningene med lav inntekt. For eksempel hadde 17 prosent av husholdningene i den laveste inntektsgruppen et forbruk på over 25 000 kWh årlig, og tre av fire husholdninger i denne gruppen hadde et forbruk på over 10 000 kWh. På grunn av den store spredningen i forbruket innen ulike inntektsgrupper vil en ikke ubetydelig andel husholdninger med de laveste inntektene kunne bli svært hardt berørt av økte strømpriser.

6. Avsluttende merknader

Dataene som er grunnlag for analysen er hentet fra forbruksundersøkelsen for 1993 og 1994, siden tilsvarende data for senere år ikke er ferdig bearbeidet.

Disse tallene er noe gamle, men det er grunn til å tro at strukturen mht. hvordan forbruket, antall husholdningsmedlemmer og boligareal fordeler seg på inntektsgrupper ikke er endret nevneverdig siden midten av 90-tallet, og at analysen derfor kan gi en relevant beskrivelse av fordelingseffektene ved en prisendring. Det er imidlertid alltid knyttet usikkerhet til anslagene fra utvalgsundersøkelser.

Resultatene kan avhenge av valg av analysemetode. Den metoden vi har brukt (lineært utgiftssystem) legger relativt strenge restriksjoner på substitusjon mellom ulike varer. Fordelen med denne metoden er at alle velferdsmål er entydig definert, noe som ikke alltid er tilfelle for mer fleksible utgiftssystemer. I vår videre forskning på feltet vil vi studere velferdseffekter basert på alternative funksjonsformer som i større grad fanger opp substitusjonsforhold.

Videre har vi brukt husholdninger som analyseenhet og ikke enkeltindividene der individene i husholdningen tillegges ulik vekt (ekvivalensskala).³ Vi gjør dette fordi konsumet av energivarer observeres for hele husholdningen under ett, og ikke for de enkelte husholdningsmedlemmene. Vi kan derfor ikke fordele forbruket på enkeltmedlemmer uten å gjøre forutsetninger om fordelingen internt i husholdningen.

Referanser

Cornwell, A. og J. Creedy (1997): Measuring the Welfare Effects of Tax Changes Using the LES: An Application to a Carbon Tax, *Empirical Economics* **22**, 589-613.

Deaton, A. og J. Muellbauer (1980): *Economics and consumer behavior*, Cambridge, Cambridge University Press.

Eika, T. og J. A. Jørgensen (2003): Makroøkonomiske virkninger av høye strømpriser i 2003. En analyse med den makroøkonometriske modellen KVARTS, Notater 2003/62, Statistisk sentralbyrå.

Halvorsen, B. og B. M. Larsen (2001 a): The Flexibility of Household Electricity Demand over Time, *Resource and Energy Economics*, **23**(1), 1-18.

Halvorsen, B. og B. M. Larsen (2001 b): Norwegian residential electricity demand. A microeconomic assessment of the growth from 1976 to 1993, *Energy Policy*, **29**(3), 227-236.

Halvorsen, B., B. M. Larsen og R. Nesbakken (2001): Fordelingseffekter av elektrisitetsavgift belyst ved ulike fordelingsbegreper, Rapport 2001/23, Statistisk sentralbyrå.

³ For en diskusjon av bruk av ekvivalensskala, se Aaberge og Melby (1998).

Halvorsen, B. og R. Nesbakken (2002): A conflict of interests in electricity taxation? A micro econometric analysis of household behaviour, Discussion Papers no. 338, Statistisk sentralbyrå.

Halvorsen, B. og R. Nesbakken (2003): Hvilke husholdninger rammes av høye strømpriser? En fordelingsanalyse på mikrodata, kommer i serien Rapporter, Statistisk sentralbyrå.

Mas-Colell, A., M.D. Whinston og J. R. Green (1995): *Microeconomic Theory*, Oxford University Press, New York.

Aaberge, R. og I. Melby (1998): The Sensitivity of Income Inequality to Choice of Equivalence Scales, *Review of Income and Wealth*, **44**(4), 565 - 569.

Aasness, J. (1997): «Effects on Poverty, Inequality, and Welfare of Child Benefit and Food Subsidies» i N. Keilman, J. Lyngstad, H. Bojer og I. Thomsen (red.): *Poverty and Economic Inequality in Industrialized Western Societies*, Oslo: Scandinavian University Press, ch. 5, 123-140.

Aasness, J. (1998): Fordelingsvirkninger av elektrisitetssavgifter, i NOU 1998:11, *Energi- og kraftbalansen i Norge mot 2020*, vedlegg 2.

Tabellvedlegg

Tabell 1. Gjennomsnittsverdier etter desil i fordelingen av husholdningenes elektrisitetsforbruk. Desil

	Desil i fordelingen av elektrisitetsforbruket i kWh									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Alminnelig hush.inntekt etter skatt (2003-kroner)	172 672	178 927	195 831	221 062	219 233	238 882	246 170	257 939	290 294	362 163
Elektrisitetsforbruk (kWh)	2 343	9 833	13 365	16 154	18 590	21 148	23 624	26 253	29 949	41 258
Vedforbruk (kWh)	1 373	1 969	3 406	3 142	2 362	2 624	2 472	2 705	2 194	1 662
Parafinforbruk (kWh)	142	1 027	702	737	565	688	865	666	502	451
Oljeforbruk (kWh)	1 037	935	987	1 079	605	668	681	343	334	567
Totalt energiforbruk (kWh)	4 928	13 754	18 486	21 118	22 134	25 144	27 635	29 976	32 991	43 934
Nettoareal (m ²)	88	97	105	118	119	131	140	140	157	180
Andel i blokk (prosent)	7	6	5	4	2	0	0	1	1	0
Antall i husholdningen	2,31	2,34	2,65	3,10	3,20	3,46	3,58	3,75	3,79	3,88
Andel enslige (prosent)	31	25	19	9	5	5	2	2	1	2
Antall barn under 16 år	0,55	0,53	0,67	0,94	1,08	1,15	1,16	1,10	1,17	1,15
Andel med vedutstyr (prosent)	37	47	55	59	62	62	61	58	59	50
Andel med oljeutstyr (prosent)	17	27	23	30	27	30	31	25	27	27
Energiforbruk per person	2 673	7 134	8 862	8 176	8 094	8 631	8 805	9 235	9 895	13 218
Elektrisitetsforbruk per person	1 506	5 378	6 498	6 395	6 887	7 344	7 628	8 115	8 987	12 381
Energiforbruk per m ²	60	152	189	196	201	208	215	235	234	274
Elektrisitetsforbruk per m ²	33	119	145	157	172	179	188	207	215	256
Energiforbruk per person per m ²	35	85	94	80	75	75	71	74	70	84
Elektrisitetsforbruk per person og per m ²	22	69	73	66	65	65	63	65	65	79
Areal per person	46	50	50	44	44	44	44	43	48	54

Kilde: Statistisk sentralbyrå, Forbruksundersøkelsen 1993 og 1994.

Tabell 2. Gjennomsnittsverdier etter desil i fordelingen av husholdningenes alminnelig inntekt etter skatt. Desil

	Inntektsdesil									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Alminnelig hush.inntekt etter skatt (2003-kroner)	54 762	113 652	147 576	176 316	204 564	231 436	262 434	300 828	357 173	541 153
Elektrisitetsforbruk (kWh)	14 116	15 688	16 698	20 158	19 597	20 033	21 912	22 613	23 173	28 304
Vedforbruk (kWh)	1 314	2 629	2 567	2 620	2 765	2 976	3 191	1 785	2 067	1 929
Parafinforbruk (kWh)	264	792	527	525	872	495	787	597	678	719
Oljeforbruk (kWh)	716	497	566	717	459	503	811	572	1 244	1 066
Totalt energiforbruk (kWh)	16 369	19 710	20 210	24 118	23 732	24 163	26 688	25 510	27 402	32 006
Nettoareal (m ²)	98	106	108	124	129	126	136	135	143	170
Andel i blokk (prosent)	8	6	2	2	2	2	2	2	2	1
Antall i husholdningen	2,28	2,48	2,83	3,22	3,27	3,38	3,51	3,56	3,60	3,82
Andel enslige (prosent)	42	23	19	8	3	5	1	0	0	1
Antall barn under 16 år	0,80	0,76	0,92	1,08	1,07	1,13	1,08	0,98	0,80	0,82
Andel med vedutstyr (prosent)	43	56	48	57	57	61	55	58	57	58
Andel med oljeutstyr (prosent)	20	23	24	28	23	25	24	26	32	36
Energiforbruk per person	8 825	9 432	8 268	8 650	7 928	8 038	8 438	7 833	8 243	9 087
Elektrisitetsforbruk per person	7 450	7 442	6 784	7 242	6 570	6 664	6 873	6 967	6 986	8 154
Energiforbruk per m ²	170	194	191	208	191	199	211	204	199	199
Elektrisitetsforbruk per m ²	151	158	159	175	159	166	176	180	170	178
Energiforbruk per person per m ²	99	98	84	78	67	69	68	64	61	58
Elektrisitetsforbruk per person og per m ²	87	80	70	66	56	57	56	56	52	52
Areal per person	58	52	47	46	45	42	42	42	44	49

Kilde: Statistisk sentralbyrå, Forbruksundersøkelsen 1993 og 1994